

Sygn. akt IV U 485/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2015r. w S.

odwołania J. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 lutego 2015 r. Nr (...)

w sprawie J. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. H. prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2014 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz J. H. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 485/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.02.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43) odmówił wnioskodawcy J. H. przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony nie wykazał, by na dzień 1.01.1999 r. posiadał 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Od decyzji tej odwołanie złożył J. H. i wskazał, iż jego wniosek powinien zostać pozytywnie rozpatrzony (odwołanie k. 1). W toku postępowania odwoławczego ubezpieczony był reprezentowany przez radcę prawnego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony J. H., ur. (...), złożył w dniu 21.11.2014 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury (wniosek k. 1-4 a. e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów, organ rentowy stwierdził, iż ubezpieczony posiada na dzień 1.01.1999 r. staż ubezpieczeniowy w wymiarze 17 lat, 7 miesięcy i 3 dni, w tym 14 lat i 25 dni pracy w warunkach szczególnych. Decyzją z dnia 10.12.2014 r. (...) Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury (k 18 a. e.). W dniu 6.02.2015 r. J. H. ponownie złożył wniosek do organu rentowego o przyznanie mu prawa do emerytury. Wskazał w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek k. 1-4 a. e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów, organ rentowy przyjął, że wnioskodawca na dzień 1.01.1999 r. wykazał 25 lat stażu ubezpieczeniowego, w tym 14 lat i 25 dni pracy w szczególnych warunkach. Zaskarżoną decyzją z dnia 24.02.2015 r. ZUS odmówił J. H. przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 22 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy ustalił, iż J. H. w okresie od 15.05.1975 r. do 30.11.1976 r. był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w O. na stanowisku traktorzysty. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze, w ciągu całego roku. Do jego zadań należało wykonywanie prac polowych w okresie wiosenno-jesiennym. Zimą, ubezpieczony, jako kierowca ciągnika, zajmował się odśnieżaniem dróg oraz świadczył usługi transportowe. Ubezpieczony wyłącznie wykonywał pracę traktorzysty. Wskazaną pracę wykonywał przez co najmniej 8 godzin dziennie (zeznania ubezpieczonego k. 10v i 11, zeznania świadków: K. M. k. 10v-11, J. S. k. 11, świadectwo pracy k. 18 a. e.).

W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań ubezpieczonego oraz świadków jak również ogólnego świadectwa pracy wystawionego przez (...) w O. jest wystarczający do poczynienia ustaleń, iż ubezpieczony w wyżej wymienionym okresie wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę na stanowisku kierowcy ciągnika. Wskazać należy, iż złożone zeznania są spójne, logiczne oraz wzajemnie się uzupełniają. Świadkowie K. M. oraz J. S. byli również zatrudnieni na stanowisku traktorzysty w (...) w O. w zbliżonym, co ubezpieczony okresie. Treść zeznań znajduje swoje potwierdzenie w wydanym ogólnym świadectwie pracy. Zdaniem Sądu, przywołane dowody są przekonujące i pozwalają na przyjęcie, że wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach. Stanowisko kierowcy ciągnika zostało bowiem wymienione w załączniku do powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., w Wykazie A w Dziale VIII pod poz. 3. Podkreślić również należy, iż samo nieprzedstawienie przez ubezpieczonego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie może uniemożliwiać kwalifikacji zatrudnienia J. H. jako pełnionego we wskazanych warunkach, skoro powyższe wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Uznając okres od 15.05.1975 r. do 30.11.1976 r. jako zatrudnienie ubezpieczonego w warunkach szczególnych stwierdzić należy, iż posiada on ponad 15-letni okres pracy w wyżej wymienionych warunkach. Tym samym J. H. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w wieku obniżonym wymienione w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w zw. z § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. Ubezpieczony w chwili składania wniosku o przyznanie emerytury miał bowiem ukończone 60 lat życia oraz legitymował się na dzień 1.01.1999 r. 25 letnim stażem ubezpieczeniowym. Nie był również członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Dlatego też zasadnym było, stosownie do treści art. 129 ust. 1. przywołanej ustawy, przyznanie J. H. prawa do emerytury w wieku obniżonym od początku miesiąca, w którym złożył wniosek o sporne prawo.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 490) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1078).

W związku z powyższym, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w sentencji wyroku.